

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Drochia din 10 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 mai 2014, declarat de inculpatul

Cemîrtan Ruslan Nicolae, născut la 09 aprilie 1978, originar și domiciliat or. Drochia, str. Piața Independenței 47, ap. 90, cetățean al R. Moldova

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 18.04. - 10.12.2013;

Instanța de apel: 02.01.- 07.05.2014;

Instanța de recurs: 19.11.2014- 14.01.2015;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia din 10 decembrie 2013, Cemîrtan Ruslan a fost condamnat în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, la 7 ani închisoare, iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin prezenta sentință și prin sentința Judecătorei Bălți din 04 iunie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani 2 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis

A fost admisă acțiunea civilă, fiind încasat de la inculpatul Cemîrtan Ruslan în beneficiul părții vătămate Sîrbu Simion suma de 338.977,56 lei, cu titlu de prejudiciu material.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Cemîrtan Ruslan la 10.10.2012, aproximativ la orele 09⁰⁰ - 12⁰⁰, prin forțarea geamului, a pătruns în casa de locuit a cet. Sîrbu Simion, amplasată în or. Drochia, str. G. Ionescu 53, de unde pe ascuns, a sustras: bijuterii din aur; valută străină în sumă de 1.520 euro, 4.400 dolari SUA., 4.026 lei românești, 800 hrivne ucrainene; valută națională în sumă de 90.000 lei; 2 cartele de reîncărcare „Moldcell” a câte 200 lei fiecare și 2 cartele a câte 100 lei fiecare; monede și bancnote vechi pe care proprietarul nu le-a apreciat, cauzîndu-i astfel părții vătămate Sîrbu Simion un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 338.977,56 lei.

3. Inculpatul a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, din motiv că nu a săvîrșit infracțiunea incriminată, acuzarea nu a prezentat probe pertinente și concludente care ar dovedi vinovăția lui în cele incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 mai 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date instanța de apel a reținut că, instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului care se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Sîrbu Simion; martorilor Sîrbu Svetlana și Matrohina Tatiana; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșa fotografică din 10.10.2012 a gospodăriei lui Sîrbu S., unde a fost săvârșit furtul (f.d.9-15, Vol.I); procesul-verbal de predare a informației în cadrul efectuării măsurii speciale de investigații „Culegerea informației de la instituțiile de comunicații electronice,, (f.d.155, Vol.I); extras de pe CD, ridicat de la SA „Moldcell”, potrivit căruia, cu cartelele de reîncărcare care au fost sustrate de la Sîrbu S. a fost supliniit contul pe telefonul ce aparține inculpatului Cemîrtan R. (f.d.161, Vol.I); certificat eliberat de SRL „Vamim-Tel” potrivit căruia, la 02.10.2012 Sîrbu S. a procurat 2 cartele de reîncărcare a cîte 200 lei cu numărul de serie 309014457 și 309014458, (f.d.167, Vol.I); ordonanța de percheziție (f.d. 169-170, Vol. I); încheiere de autorizare a percheziției (f.d.173-175, Vol.I); procesul-verbal de efectuare a percheziției la domiciliul lui Cemîrtan Ruslan în urma căreia au fost depistate diferite bancnote și monede de colecție (f.d.176-182, Vol.I); procese-verbale de recunoaștere a obiectelor, potrivit cărora Sîrbu S. a recunoscut mai multe bancnote și monede din colecția sa, un lanț și o brățară care au fost sustrate din casa lui și ulterior depistate la Cemîrtan R. în cadrul percheziției (f.d.30, 32-51, Vol.II), probe care incontestabil demonstrează vinovăția inculpatului și care au fost prezentate de partea acuzării în cadrul ședinței instanței de apel în respingerea argumentelor inculpatului privind nevinovăția sa.

Argumentele inculpatului Cemîrtan R., prin care se susține că *el în momentul săvârșirii infracțiunii se afla în altă localitate împreună cu rudele sale, cartelele telefonice fiind găsite de el pe teritoriul școlii internat din mun. Bălți, iar bancnotele și monedele depistate în cadrul percheziției la el în domiciliu, sunt din colecția sa*, instanța de apel le-a reținut ca declarative, apreciindu-le ca fiind un mijloc de apărare în scopul evitării răspunderii penale.

Alegațiile inculpatului referitor la faptul, că pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de fond, dînsul a fost supus presiunilor psihice și fizice de către colaboratorii poliției, procuror și judecător, instanța de apel le-a apreciat ca fiind deasemenea declarative și nefondate, ca o încercare a inculpatului de a evita răspunderea penală pentru fapta comisă, acestea fiind combătute prin întreg ansamblul probant prezentat de partea acuzării în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în ordine de apel.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță a respectat prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, ținînd seama de: scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni; de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul

săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, care anterior a fost în conflict cu legea penală avînd antecedente penale nestinse și a comis cu intenție infracțiunea în stare de recidivă deosebit de periculoasă.

5. Inculpatul Cemîrtan Ruslan, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărîrile pronunțate, solicitînd casarea acestora, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului inculpatul a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiind ignorate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, precum și art. 26 din Constituția R. Moldova.

În acest sens, recurentul a supus criticii modalitatea de apreciere a probelor, invocînd că, instanțele de fond nu au cercetat materialele cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv, dînd o apreciere greșită circumstanțelor de fapt, mai mult, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul apărării privind audierea suplimentară a martorilor S. Sîrbu, T. Matrohina și V. Silin și nu a apreciat procesele-verbale de audiere suplimentară a părții vătămate Sîrbu Simion din 15.11.2012 și procesul-verbal de audiere a martorului Sîrbu Svetlana din 29.10.2012, precum și ordonanța de percheziție din 26.02.2013 care are legătură directă cu procesele-verbale enunțate.

Totodată, instanța de apel nu s-a expus și asupra corpurilor delictive, și anume prima instanță greșit a constatat cele 340 de monede ca proprietate a părții vătămate Sîrbu S., or, partea vătămată a recunoscut doar 5 monede, mai mult, toate lucrurile depistate în urma percheziției din 26.02.2013 fac parte din colecția ce îi aparține lui.

La fel, recurentul a mai invocat că, în cadrul ședințelor instanței de apel i-a fost încălcat dreptul la apărare, și anume inculpatul a fost lipsit de dreptul de a-și expune poziția în cadrul susținerilor verbale și în ultimul cuvînt.

În final, recurentul a menționat că instanțele de fond, neîntemeiat l-au condamnat făcînd referire la antecedentele penale, deoarece el deja a executat în întregime toate sentințele de condamnare și în toate cauzele și-a recunoscut vina.

6. Asupra recursului declarat, procurorul a depus referință, pronunțîndu-se pentru inadmisibilitatea acestuia deoarece, motivele recurentului nu sunt prevăzute ca temei pentru declararea recursului.

6.1. Asupra recursului declarat, a depus referință și partea vătămată Sîrbu Simion, pronunțîndu-se pentru inadmisibilitatea acestuia din motiv că, cererea de recurs nu întrunește cerințele prevăzute de norma procesual penală, inculpatul a invocat aceleași temeiuri menționate în cererea de apel, nu a indicat nici asupra unei erori de drept formal sau procesual, material sau substanțial.

Condamnarea inculpatului s-a făcut exclusiv conform prevederilor legii, cu respectarea tuturor rigorilor procesuale și materiale, cu o motivare clară și suficientă.

7. Verificînd argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei penale, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit

neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului ordinar declarat se întrevede că recurentul invocă ca temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă la judecarea cauzei, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului declarat și menținerea sentinței.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în cauza dată, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, și respectiv concluzia privind respingerea apelului declarat de inculpatul Cemîrtan R., este corectă.

Soluția adoptată, la caz, de instanța de apel, este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expuse și analizate în hotărârea atacată, iar probatoriul administrat coroborînd în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

În acest sens, nu poate fi reținută ca întemeiată critica recurentului Cemîrtan R. privind omisiunea instanței de apel de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în apel, deoarece în decizia pronunțată, sunt supuse unei analize ample toate aspectele importante pentru justa soluționare a cauzei.

În susținerea acestei constatări, Colegiul își expune concluziile în felul următor:

7.1. Argumentul recurentului prin care se susține că, instanța de apel a respins demersul avocatului L. Craveț privind reluarea cercetării judecătorești prin ce i-a limitat dreptul inculpatului de a adresa întrebări părții vătămate S. Sîrbu, martorilor S. Sîrbu și T. Matrohina, nu poate fi reținut deoarece, instanța de apel corect a concluzionat că martorii T. Matrohina și S. Sîrbu au fost audiați în cadrul primei instanțe (f.d. 172 verso, vol. III), or, inculpatul și apărătorul acestuia au avut deplină posibilitate să adreseze întrebările dorite, mai mult, Colegiul penal reține că, demersul dat nu a fost motivat și anume, din care motiv este necesar de a cerceta din nou aceste persoane.

Din conținutul recursului ordinar, se evidențiază că recurentul face referire la o probă nouă și anume la martorul V. Silin care nu a fost audiat în instanța de apel și inculpatul nu a avut posibilitatea să-i adreseze întrebări, însă nici acest argument nu poate fi reținut de către Colegiul penal, deoarece nu au fost respectate prevederile art. 413 alin. (4) Cod de procedură penală și anume nu a fost argumentat care circumstanțe ar putea fi stabilite în urma cercetării acestei probe la fel cum nu au fost indicate și motivele care au împiedicat prezentarea acestei probe în prima instanță.

7.2. La fel din conținutul recursului declarat de inculpat, Colegiul penal atrage atenția la motivele inculpatului care au fost invocate și în cererea de apel și anume:

a) dezacordul cu procesul verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Sîrbu S. din 15.11.2012, care în viziunea inculpatului a fost efectuat ilegal, după efectuarea percheziției la domiciliul inculpatului din 26.02.2013;

b) dezacordul cu constatarea instanțelor de fond referitor la corpurile delictive ca proprietate a părții vătămate S. Sîrbu (*pachetele nr. 2, 4*).

În acest sens, Colegiul penal conchide că, nici una din aceste pretenții nu poate fi reținută de către instanța de recurs și urmează a fi respinsă din motiv că legalitatea procesului-verbal privind audierea suplimentară a părții vătămate, nu a fost contestată la terminarea urmăririi penale în sensul art.251 Cod de procedură penală și nu poate fi invocată ulterior la judecarea cauzei penale, la fel și cu corpurile delictive, acestea nici în cadrul primei instanțe, la etapa studierii corpurilor delictive (f.d. 89, vol. III), nu au fost supuse criticii din partea inculpatului sau apărării.

7.3. Alegațiile inculpatului referitor la încălcarea dreptului său de a participa în susținerile verbale și ultimul cuvînt, Colegiul penal le apreciază critic, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d. 155, 161, 171-173 vol.III), rezultă că instanța de apel a respectat întocmai prevederile art. 413 Cod de procedură penală.

7.4. Referitor la sentințele anterioare, pe care, în viziunea recurentului, au fost bazate hotărârile de condamnare a instanțelor de fond, Colegiul penal menționează că, antecedentele penale ale inculpatului, nu au influențat asupra vinovăției acestuia dar au fost luate în considerație la individualizarea pedepsei.

7.5. Colegiul penal apreciază că, dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. **5.** al prezentei decizii, în contextul cărora se susține că inculpatul Cemîrtan R. nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, acestora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărârile atacate în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat în

prezenta cauză este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, argumentele invocate de către inculpat, nu și-au găsit confirmare și nu pot servi temei de casare a deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că recursul ordinar depus de către inculpatul Cemîrtan Ruslan, urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cemîrtan Ruslan, împotriva sentinței Judecătoriei Drochia din 10 decembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 mai 2014, în propria cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 februarie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev